

РЕШЕНИЕ
№ 258
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 02 ноември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД №232 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от И.И.Д. *** против решение №471 от 17.06.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №584 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление № 34-0000044 от 28.02.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу И.И.Д. ***, с което за нарушения по чл. 18, т. 1, т. 2 и т. 4 от Наредба №Н-8 от 27.06.2008 г. на МТ за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка (Наредбата) и на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози (ЗАП) и чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП са наложени три административни наказания „глоба” съответно две в размер на по 100 (сто) лв. (всяко) и едно в размер на 600 (шестстотин) лв., като: размерът на наказанието за нарушението по чл. 18, т. 4 от Наредбата е намалено от 600 (шестстотин) лв. на 500 (петстотин) лв. , а в останалата му част НП е потвърдено.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно., като на тези основания от касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт изцяло и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП в цялост.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, а атакуваното решение - правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Районен съд - Перник е възприел фактите по делото, въз основа на данните внесени чрез представените пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 20.01.2011 г. в 12:00 h, в гр. Перник, И.И.Д. ***, като водач на товарен автомобил, извършва превоз за собствена сметка на вторични суровини по маршрут Петрич – София без заверено копие на трудов договор, с който е назначен или заверено извлечение от него; без копие на фактура за товара или копие на документ, удостоверяващ, че товара принадлежи на фирмата; без заповед на ръководителя на лицето, за чиято сметка се извършва превоза. Нарушенията са установени при извършвана проверка от контролни органи на ДАИ, като за същите на водача е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, с което водачът е административно наказан.

При така установената фактическа обстановка и след проведеното съдебно следствие Районен съд - Перник е установил от правна страна, че актът и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване правилата на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и в необходимата форма, без допуснати процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание. Във връзка с размера на наказанието „глоба” наложено за нарушението по чл. 18, т. 4 от Наредбата районният съд е намерил същото за несправедливо завишено и наложено при несъобразяване с правилата за определяне на административно наказание по чл. 27 от ЗАНН и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН, поради което е намалил същото в размер на минимума предвиден в санкционната норма на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП (ред. към 20.01.2011 г.).

След извършената касационна проверка на посочените в жалбата пороци на решението, както и служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник намира жалбата за основателна, като съображенията за това са следните:

Основателно е оплакването в жалбата, че в производството пред районния съд, са събрани и приети доказателства, че наказаното лице е притежавало към момента на проверката и трите изискуеми документа, чиито копия е следвало да представи в момента на проверката. От данните в жалбата, както видно и от датата, на която е изпратен факса с копия на три документа, който факт не е оспорен от ответника в настоящото производство, е видно, че копията на документите са изпратени, чрез факс, на контролните органи още в деня на проверката – 20.01.2011 г. Съществуването в правния мир на тези документи въобще не е отчетено и обсъдено от административнонаказващия орган, каквото е неговото задължение по смисъла на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката. А предоставянето на въпросните документи преди налагането на административно наказание, съществено променя състава на вмененото на жалбоподателя нарушение и относимата към него санкционна правна норма. Доколко същите отговарят на изискванията на закона подлежи на преценка, но възражения в тази посока нито са направени от АНО, нито са обсъдени в мотивите на атакуваното първоинстанционно решение. Поради това настоящият състав приема фактите така, както са установени те пред първата

инстанция, а именно че документите са налице. Във връзка с посоченото по-горе в АУАН е налице неправилно описание нарушението, тъй като това не е съответно на обстоятелствата по преписката. Към момента на проверката контролните органи единствено могат да установят, че водачът не носи у себе си необходимите документи, но не и че въобще такива не съществуват. Това подлежи на следваща преценка от административнонаказващия орган. Деянието е посочено като: „извършва превоз на товари без ...” изброените документи, което не кореспондира с представените по-късно доказателства за наличие на такива документи. Законодателят, в ЗАВП категорично е разграничил *непредставянето* на определени документи *в момента на проверката*, от *липсата въобще* на същите тези документи, като са предвидени отделни наказания за всяко от нарушенията - съответно в ал. 1 и ал. 2 на чл. 93 от ЗАП. Но, ако този порок на АУАН е могъл да бъде преодолян по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, по отношение на НП това е невъзможно. Което го прави издадено при неспазване правилата по чл. 57, т. 5 и 6 от ЗАНН - при липса на необходимото единство между тях. Административнонаказващият орган (АНО), като не е взел предвид предоставените му доказателства за наличие на въпросните документи към момента на проверката, е извършил грубо нарушение на правилата за водене на производството, с което е ограничил правото на защита на лицето, сочено за нарушител. Липсата на произнасяне в този смисъл прави и атакуваното първоинстанционно решение незаконосъобразно, тъй като е налице противоречие между правните изводи на съда и представените и приети, но необсъдени доказателства по делото, което е съществено процесуално нарушение, допуснато в процеса на доказване, ограничило сериозно правото и на съдебна защита на жалбоподателя.

Предвид гореописаното следва и втори порок на НП, а именно, че са наложени административни наказания на несъответни на извършеното нарушение правни основания. За неспазване правилото и на чл. 18, т. 1 и 2 и 4 от Наредбата съществува специална санкционна норма в ЗАП и това е чл. 93, ал. 2 (в ред. към 20.01.2011 г. – ДВ бр.41 от 01.06.2010 г.) *„Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба до 50 лв.”*. Това изключва приложението, както на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАП (поради изложените по-горе мотиви), така и на общата разпоредба на чл. 105 от ЗАП. Наказващият орган е следвало да отчете този факт в производството по налагане на административно наказание, както е следвало да стори това и районния съд в хода на съдебната проверка.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба следва да бъде уважена, като решението на първата инстанция бъде отменено, както следва да бъде отменено и процесното наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 471 от 17.06.2011 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 584 по описа на съда за 2011г., като ВМЕСТО НЕГО постановява:

ОТМЕНЯ НП № 34-0000044 от 28.02.2011 г. на Началник Областен отдел (ОО) на КД „ДАИ” - Перник, издадено срещу И.И.Д. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/